

УДК 159.9

Сороківська Х. – ст. гр. БП-21

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ПСИХІЧНА АНОРЕКСІЯ У ДІВЧАТ В ПРОЦЕСІ СОЦІАЛІЗАЦІЇ

Науковий керівник: к.психол.н., доцент Періг І.М.

В період дорослішання (підлітковий і юнацький вік) особливе значення в процесі соціалізації має розвиток самосвідомості особистості. Цей процес залежить від формування власного образу фізичного Я – уявлення про свій тілесний образ, порівняння та оцінювання себе з точки зору еталона «мужності» або «жіночності».

Прагнення відповідати ідеалові стрункої жінки, який пропагується засобами масової інформації, перетворюється на масштабну проблему.

Найбільше під вплив ЗМІ можуть потрапляти дівчата в підлітковому віці. Це призводить до негативного впливу на психіку підростаючої особистості, яка в цей період становлення характеризується некритичністю і особливою навіюваністю. Бажаючи стати стрункими, дівчата сідають на різноманітні жорсткі дієти, а згодом взагалі відмовляються від їжі, що призводить до хвороби під назвою психічна анорексія.

Анорексія (аногехія) – повна відсутність апетиту при об'єктивній потребі в харчуванні. Перші детальні описи нервової анорексії були здійснено англійцем Ріхардом Муртоном в 1689 році. Досліджуючи цю хворобу, були винайдені види анорексії, наприклад: невротична, нервово-динамічна, інтоксикаційна. Та найбільш поширеною на сьогодні є нервово-психічна анорексія, проявом якої є патологічний стан, який проявляється в усвідомленому обмеженні їжею, в цілях схуднення і в наростаючому виснаженні. Вперше цей вид анорексії був описаний в 1873 р. Галлом (W.Gull), який і дослідив той факт, що найчастіше вік захворювання припадає приблизно на 15-23 р.

При цій недузї маса тіла падає до 50% від початкової. Впродовж тижнів і місяців розвивається картина аліментарної дистрофії. Обличчя робиться блідим, з сіруватим чи жовтуватим відтінком, шкіра стає сухою, кінцівки холодними, інколи синіми. Підшкірна жирова тканина зникає, м'язи стають тонкими, западає живіт, з рота відчувається специфічний «голодний» запах, й настає аменорея. У таких випадках врятувати життя дівчини стає практично не можливо.

Та все ж на сьогоднішній день є багато різноманітних методів як вилікувати дівчину від анорексії, адже у більшості випадків вона сама навіює собі те, що має зайву вагу, й у випадках надмірної худорлявості хвора не перестає відчувати на собі зайві кілограми, і продовжує виснажувати свій організм. Психологи починають лікування саме з доведення хибності цих переконань, шукаючи проблему глибоко в підсвідомості людини.

Беручи до уваги ці всі факти можна зробити висновок, що анорексія є дуже серйозною, і в деяких випадках навіть смертельною хворобою. І тому світова спільнота не стоїть осторонь цієї проблеми, а всіляко сприяє її вирішенню, наприклад, багато відомих модельних агентств, відмовляються від надто худих моделей, впроваджуючи в світ моди нові еталони краси, дівчат з більш округлими формами й здоровим кольором обличчя.